

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
STALNA SLUŽBA U IMOTSKOM
Ante Starčevića 23
21260 Imotski

Psp-15/2022-53

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Makarskoj – Stalna služba u Imotskom po sucu toga suda Mati Kukavici, kao sucu pojedincu, u pravnoj tužiteljice Ivane Lozine, (OIB:34259408086), Žbanjica 4, Promajna, zastupana po punomoćniku Ivanu Duplančiću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Damira Lozine (OIB: 53281630056) Žbanjica 4, Promajna, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetniku u Splitu, radi smetanja posjeda, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 21. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužiteljice, Ane Močić, a u odsutnosti tuženika, dana 28. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

I/ Utvrđuje se da je tuženik Damir Lozina 11. travnja 2022. samovlasno zasmetao tužiteljicu u posljednjem zakonitom, istinitom, mirnom i poštenom posjedu nekretnina i to obiteljske kuće s okućnicom i garažom koji objekt je na skici mjerenja u nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka Zvonka Banića od 21.studenog 2025., koja skica je sastavni dio izreke ove presude, označena oznakama E-F-H-G-I-J-K-L-E površine 146 m² a koja obiteljska kuća je sagrađena je na dijelu čest.zgr.347, čest.zgr.348/1, čest.zgr.348/2, čest.zem.5092/1, čest.zem.5092/2, čest.zem.5092/3, čest.zem.5092/4, čest.zem.5093, čest.zem.5103 i čest.zem.5109 sve KO Slivno (u daljnjem tekstu izreke se nekretnina označava kao „obiteljska kuća“) te nekretnine zvane „Jarica“ koji objekt je na skici mjerenja u nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka Zvonka Banića od 21.studenog 2025., koja skica je sastavni dio izreke ove presude, označena oznakama A-B-C-D-A površine 57 m² sagrađena na čest.zem.5094 i čest.zem.5095 KO Slivno (dalje u tekstu izreke označena kao „Jarica“) na način što je protupravno provalio u nekretninu zvanu Jarica te iz iste izbacio tužiteljčine stvari te unio svoje stvari te

promijenio lokot i bravu na vratima iste (koji lokot i brava su prikazani na slici fotodokumentacije nalaza i mišljenja Zvonka Babića od 14. listopada 2025. nazvana „lokot i brava na vratima“) , a na obiteljskoj kući postavio kartonske obloge preko video kamere onemogućujući odnosno smetajući na taj način tužiteljicu Ivanu Lozina u posjedovnim činima i dotadašnjem korištenju tih nekretnina, oduzimanjem i smetanjem posjeda, slijedom čega se zabranjuje tuženiku Damiru Lozini daljnje ovakvo ili slično uznemiravanje i smetanje tužiteljice u posjedovanju i korištenju tih nekretnina.

II/ Nalaže se tuženiku Damiru Lozini naknaditi tužiteljici Ivani Lozini trošak parničnog postupka u iznosu od 1.750,00 € u roku od 15 dana.

IV/ Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika Damira Lozine za naknadom troška parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi i tijekom postupka navodi da je ona posljednja mirna posjednica nekretnine opisane u izreci ovog rješenja, a da je tuženik istu smetao u posjedu 11. travnja 2022. na način da je protupravno provalio u nekretninu zvanu „Jarica“, izbacio tužiteljčine stvari, promijenio lokot i bravu na vratima iste, a na susjednoj obiteljskoj kući u njenom posjedu i vlasništvu postavio kartonske obloge preko video kamere onemogućujući i smetajući tako tužiteljicu u posjedovnim činima.

1.1. Slijedom navedenog, tužiteljica se tužbom obraća sudu tražeći posjedovnu zaštitu na način da se utvrdi opisani čin smetanja od strane tuženika, kao i da se zabrani takvo ili slično smetanje njihovog posjeda ubuduće, a sve uz zahtjev za naknadom troška parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava da je tužiteljica posjednica predmetnih nekretnine pa da bi uopće mogla biti smetana u posjedu od tuženika, a iako nije bitno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, za ukazati je da tuženik osporava i pravo vlasništva predmetnih nekretnina tužiteljici.

3. Tijekom postupka izvođenja dokaza sud je izvršio uvid u presliku rješenja o nasljeđivanju iza pokojnog Ivana Lozine od 04. kolovoza 2015., presliku Ugovora o darovanju od 11. kolovoza 2017., presliku skice predmetnih nekretnina, presliku Optužnice broj KO-DO-922/22, te presliku rješenja Općinskog suda u Splitu poslovni broj pod poslovnim brojem Kov-450/2024-10 od 8. siječnja 2024., a osim toga izveden je i dokaz uviđajem na licu mjesta uz geodetsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Zvonku Babiću kao i dokaz saslušanjem svjedoka Helene Marinić, Mare Popović, Ante Mikruta, Milana Lozine, Vlade Lozine, te stranaka.

4. Cijeneći rezultate provedenog postupka, kako cjelokupnog, tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23; nadalje ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

5. Između stranaka nije sporno da je tuženik kritične zgode 11. travnja 2022. promijenio bravu, stavio katanac i iznio tužiteljčine stvari, kao i da je nakon toga tijekom postupka tužiteljica novi katanac zbog čega jedino ona ima pristup predmetnom objektu, ali je između stranaka sporno je li tužiteljica bila posljednji miran posjednik u pogledu predmetnih nekretnina pa da je uopće mogla biti smetana u posjedu iste od strane ovdje tuženika na opisani način, a sporno je i tko je prekrrio kamere na susjednom objektu za koji tužiteljica tvrdi da je isključivo u njenom posjedu.

7. Prije daljnjeg obrazlaganja, a s obzirom da se navodi stranaka u ovom sporu u jednom dijelu odnose na tvrdnje vezane za to tko je vlasnik predmetnih nekretnina,

potrebno je ukazati da pitanje vlasništva u parnici zbog smetanja posjeda nije odlučno. Naime, prema odredbi članka 441. ZPP-a, ali i odredbi članka 22. stavak 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine RH br. 91/96, 68/98, 37/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06 i 146/08; dalje ZV) u parnicama zbog smetanja posjeda raspravlja se samo o posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju bez obzira o pravu na posjed, pravnoj osnovi ili temelju posjeda kao i poštenju posjeda, pa stoga pitanje prava vlasništva nije odlučno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

8. Iz iskaza svjedoka Helene Marinić, Milana Lozine, Vlade Lozina, te iz iskaza tužiteljice utvrđeno je da je upravo tužiteljica Ivana Lozina prije 11. travnja 2022., kao dana čina smetanja posjeda, bila posljednja mirna posjednica, s obzirom da je iz ovih iskaza razvidno da je ista u kamenoj kući pučkog naziva „Jarica“ držala svoje stvari, da je osigurala nadzor kamerom postavljajući istu na susjednom objektu u čijem je također bila posljednjem mirnom posjedu, da je još njezin suprug, sada pokojni Ivan Lozina, obnavljao predmetnu kamenu kuću, a da mu je u tome pomagao upravo i tuženik nabavljajući materijal po njegovom nalogu budući da isti nije bio na licu mjesta prisutan tijekom svih radova na obnovi kuće.

8.1. U ovom dijelu sud prihvaća iskaze svjedoka i tužiteljice kao vjerodostojne jer su logični i životni, posebno kada se uzme u obzir da se isti nalaze i u skladu s ispravama koje prileže spisu, i to rješenjem o nasljeđivanju iza pokojnog Ivana Lozine (supruga tužiteljice) od 04. kolovoza 2015. (list 5 do 7 spisa), kao i preslikom Ugovora o darovanju od 11. kolovoza 2017. (list 8 i 9 spisa) iz kojeg ugovora kojeg je tužiteljica kao primateljica dara sklopila sa svojim svekrom Antom Lozinom, a nakon smrti svog supruga Ivana Lozine.

8.1.1. Naime, predmetne iskaze i sam sadržaj Ugovora o darovanju sud razmatra isključivo u kontekstu primjene spomenutih odredbi čl. 441. ZPP-a a u vezi s odredbom čl. 22. st. 2. ZV-a, vezano za činjenicu posjeda, pa se u tom smislu ukazuje da je iz sadržaja ugovora o darovanju razvidno da je tužiteljica najkasnije sklapanjem tog ugovora, dakle, 11. kolovoza 2017. uvedena u posjed predmetnih nekretnina.

9. U skladu s istaknutim, iz iskaza navedenih svjedoka te spomenutih isprava, utvrđeno je da je tužiteljica doista bila posljednja mirna posjednica predmetnih nekretnina, a iz iskaza svjedoka Ante Mikruta utvrđeno je da mu je upravo tuženik uzeo mobitel te izbrisao fotografije iz kojih proizlazi da je postavljena zapreka ispred kamere kako se putem video kamere ne bi mogao evidentirati opisani čin smetanja, pa proizlazi da je upravo tuženik postavio i tu zapreku, što je čin smetanja sam za sebe.

9.1. Sud prihvaća iskaz svjedoka Ante Mikruta kao vjerodostojan budući da je isti iskazivao vrlo jasno i određeno, potvrđujući da su fotografije koje je dostavila tužiteljica uz tužbu upravo fotografije koje je izbrisao tuženik iz njegova mobitela, ali koje je s obzirom na tehničke mogućnosti uspio pronaći u svom mobilnom uređaju unatoč navedenom brisanju.

10. Iz naprijed navedenih dokaza utvrđeno je, dakle, da je tužiteljica posljednji mirni posjednik, te da je smetana upravo činom navedenim u tužbi od strane tuženika, a stanje u katastru što se tiče evidencije posjednika a koje navodi stalni sudski vještak geodetske struke Zvonko Babić u svom nalazu i mišljenju ne odgovara i stvarnom stanju, što je upravo i utvrđeno naprijed navedenim dokazima, pa stoga nije niti relevantno.

11. Za ukazati je da sud ne prihvaća kao vjerodostojne iskaze svjedokinje Mare Popović kao i iskaz tuženika u bitnim dijelovima, osim u dijelovima u kojima ističu nesporne činjenice, budući da su nelogični i kontradiktorni sami sebi. Naime, navedena svjedokinja izričito u uvodu iskaza ističe kako nije s nijednom parničnom strankom u zavadi, ali u istom iskazu ističe kako nije tužiteljicu pozdravila prilikom susreta u

sudskom hodniku, što svakako ukazuje na postojanje okolnosti koje se mogu okarakterizirati kao zavađa, pa je stoga zaključak i ovog suda da navedena svjedokinja svoj iskaz u ovoj parnici nije dala u dobroj vjeri. Što se tiče iskaza tuženika, isti tijekom cijelog postupka osporava da je tužiteljica posljednja mirna posjednica, a unatoč tome, priznaje činjenicu da je kritične zgode promijenio bravu i stavio lokot na predmetnom objektu, te iznio stvari tužiteljice, što nije logično ako je upravo on posljednji mirni posjednik. Naime, u istom iskazu tvrdi da je imao ključeve od objekta do bratove smrti (2014.), a da od tada nema ključeve jer je tužiteljica raspolagala istima, pa sve da je to i istina, njegova se radnja 8 godina kasnije od kada je imao ključeve, niti ne može tumačiti kao samopomoć u smislu odredbe čl. 27. ZV-a.

12. Nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka Zvonka Babića identificirane su predmetne nekretnine koje su predmet smetanja, a sud prihvaća njegov nalaz i mišljenje kao stručno i objektivno, te je za ukazati da niti stranke nisu imale prigovora na nalaz i mišljenje vještaka.

13. Slijedom svega istaknutog, sud je odlučio tužiteljici pružiti posjedovnu zaštitu te prihvatiti tužbeni zahtjev iste pri čemu je važno istaknuti da je tužiteljica odustala od dijela zahtjeva koji se odnosi na vraćanje posjeda u ranije stanje budući da se poslužila dopuštenom samopomoći tijekom ovog postupka i vratila posjedovno stanje kakvo je bilo ranije, pa je odlučeno kao u izreci rješenja pod točkom I.

14. Vezano za navode tuženika kako je tužiteljica konačno postavljenim tužbenim zahtjevom preinačila tužbu, valja reći da se u konkretnom slučaju ne raqdi o preinaci tužbe u smislu odredbe čl. 191. ZPP-a. Naime, osim što je odustala od zahtjeva kojim traži uspostavu ranijeg posjedovnog stanja, kako je objašnjeno u prethodnoj točki, tužiteljica je tužbenim zahtjevom na temelju nalaza i mišljenja vještaka samo detaljnije opisala nekretnine koje su predmet smetanja, time da je ostao isti čin smetanja, kao i iste nekretnine, pa se ne može raditi o preinaci.

15. Jednako tako, sud je uzeo u obzir isprave iz spisa povodom optužnice ODO-a, iako je bitne činjenice utvrdio iz drugih dokaza, a budući da je tužiteljica predložila priklop tog spisa prije zaključenja prethodnog postupka, pa u smislu odredbe čl. 299. ZPP-a, kako taj spis nije priklopljen, ista nije u prekluziji dostavljati isprave iz tog spisa u vidu Optužnice broj KO-DO-922/22, te presliku rješenja Općinskog suda u Splitu poslovni broj pod poslovnim brojem Kov-450/2024-10 od 8. siječnja 2024.

16. Kako je, dakle, tužiteljica u cijelosti uspjela u parnici, naloženo je tuženiku naknaditi joj trošak parničnog postupka temeljem odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a. Tako je temeljem Tbr. 7. – 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 69/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 37/05, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14, 37/22 i 126/22; dalje Tarifa) tužiteljici dosuđena jednokratna nagrada u visini od 500,00 eura za prve 4 radnje i to za sastav tužbe, te za zastupanje na ročištima od 20. lipnja 2022., 18. srpnja 2022. i 11. studenog 2022., sukladno Tbr. 7. toč. 2., Tarife po 100,00 eura za zastupanje na ročištima od 07. listopada 2024., 20. prosinca 2024., 16. svibnja 2025., 13. studenog 2025., 29. siječnja 2026., 06. ožujka 2026., te 21. travnja 2026., kao i za sastav podnesaka od 11. studenog 2025. i 10. veljače 2026., što sveukupno s pripadajućim PDV-om iznosi 1.750,00 eura, pa je i odlučeno kao u izreci rješenja pod točkom II.

17. Budući da je tužiteljica u cijelosti uspjela u sporu, odbijen je u cijelosti zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka, pa je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, odlučeno kao u izreci rješenja pod točkom III.

U Imotskom, 28. svibnja 2026.

Sudac
Mate Kukavica

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na županijski sud pisanim podneskom u četiri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-30888-b52a4**

Kontrolni broj: **00263-03fef-01448**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Mate Kukavica, O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.